

การออกแบบรูปแบบการเรียนการสอนประเภทการบูรณาการแบบสอดแทรกหรือพหุวิทยา
ด้วยการสร้างเรื่อง (Storyline Model) ในรายวิชาอุตสาหกรรมบริการภาษาจีน
The Design of an Infusion Integrated Instruction or Multidisciplinary Instructional
Model by Using a Storyline Model in Chinese for a Service Industry Course

ณภัทร ญาโนภาส

Napat Yanopas

สาขาการท่องเที่ยวและการบริการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

Department of Tourism and Hospitality, Faculty of Management Science,

Muban ChomBueng Rajabhat University.

E-mail: aj.napat@hotmail.com; โทรศัพท์มือถือ: 061-9921340

Received: 02 December 2021

Revised: 13 June 2022

Accepted: 20 June 2022.

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนการสอนโดยการสร้างเรื่อง (Storyline model) และเพื่อทราบถึงประโยชน์ที่ผู้เรียนได้รับจากผลการนำรูปแบบการเรียนการสอนโดยการสร้างเรื่อง (Storyline model) มาใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมบทบาทสมมติในสถานการณ์จำลองโดยสำรวจความคิดเห็นและพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน ในรายวิชาอุตสาหกรรมบริการด้วยภาษาจีน จำนวน 27 คน วิธีการสังเกตวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพฤติกรรม การสอบถามรายบุคคล โดยนำเสนอเป็นความเรียง ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ

ผลวิจัยพบว่า 1) การออกแบบรูปแบบการเรียนการสอนโดยการสร้างเรื่อง (Storyline Model) เกิดจากการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ จากจำแนกจำนวนผู้สอนคนเดียว ประเภทการบูรณาการแบบสอดแทรก หรือพหุวิทยา การใช้รูปแบบการสร้างเรื่องมานำเสนอแสดงบทบาทสมมติ (Role play) โดยกำหนดเส้นทางเดินเรื่องด้วยหัวข้อที่กำหนดขึ้น 2) ประโยชน์ที่ผู้เรียนได้รับจากการออกแบบรูปแบบการสอนประเภทการบูรณาการแบบสอดแทรกด้วยการสร้างเรื่อง แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้ (1) การแสดงออก การพูด กิริยาท่าทาง (2) การใช้ภาษาจีนในการสื่อสาร การบริการ ไหวพริบ การแต่งประโยค ความจำ (3) ด้านความมั่นใจ ความกล้า (4) ด้านการทำงานเป็นทีม การวางแผน (5) ด้านความเข้าใจในตัวงานบริการประเภทต่างๆ ทั้งนี้ผู้เรียนมีการตอบรับรูปแบบการเรียนรู้นี้เป็นอย่างดี ผู้เรียนมีความคิดเห็นในเชิงบวก ผู้เรียนมีความเห็นว่าเป็นวิธีการที่มีประโยชน์ทั้งด้านความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ การประยุกต์ใช้กิจกรรมบทบาท

สมมติมีประโยชน์กับผู้เรียนในการนำมาประยุกต์ใช้กับอาชีพงานบริการในอนาคต ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดมากขึ้น มีความกล้าแสดงออก เข้าใจงานบริการ กล้าที่จะพูดคุยมมากขึ้น และประโยชน์ในการนำมาประยุกต์ใช้ในอนาคตหากต้องเผชิญกับสถานการณ์จริงจากความคิดเห็นของผู้เรียนอยู่ที่ระดับมากเท่ากับร้อยละ 66.7

คำสำคัญ: การออกแบบรูปแบบการเรียนการสอน / การสร้างเรื่อง / อุตสาหกรรมบริการภาษาจีน

Abstract

The purposes of the research were to examine the storyline-based teaching model, and acknowledge the benefits that students received from the implementation of the model in simulation-based role-playing activities. A survey of opinions and learning behaviors of 27 students in Chinese for a Service Industry Course was done using an observation and behavioral data analysis form, and a semi-structured individual interview form presented an essay, mean, standard deviation, and percentage.

The results revealed 1) the storyline model was used in the design of the teaching style, which was derived from the use of an integrated instruction classified by a single instructor, which was an infusion integrated instruction or multidisciplinary instructional model by presenting with a role play by setting the story line with a given topic; 2) five aspects of benefit the students obtained from the design of the infusion integrated instruction using a storyline model were as follows: (1) expression, speech, and gestures; (2) communication in Chinese, service, resourcefulness, sentence construction, and memory; (3) confidence and courage; (4) teamwork and planning; and (5) understanding of various types of service. In this regard, students had responded favorably to this learning style. They had positive opinions, agreeing that it was a beneficial method for knowledge, creativity, and application. Role-playing activities helped students gain confidence in speaking and expressing themselves, as well as a better understanding of service work, which will be useful in the future when they encounter real-life situations. The students' opinions were at a high level of 66.7%.

Keywords: The design of instruction / Creating a story / Chinese for service industry

บทนำ

จากการศึกษาของการเรียนการสอนแบบเน้นการบูรณาการเป็นการเชื่อมโยงเนื้อหาสาระของรายวิชาที่หลากหลายรายวิชาเข้าด้วยกันอย่างมีความหมาย การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาในลักษณะองค์รวม มองเห็นความสัมพันธ์ของเนื้อหาแต่ละวิชา สามารถเชื่อมโยงเนื้อหาที่มีความสัมพันธ์กันไว้ด้วยกันอย่างมีความหมาย (สนธิ พลชัยยา. 2557) การเรียนการสอนแบบเน้นการบูรณาการด้วยพหุวิทยาการ พหุวิทยาการคือการนำเอาเรื่องที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ไปสอดแทรกในสาระการเรียนรู้หรือวิชาที่สอน ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยง สิ่งที่ได้เรียนรู้นำไปประยุกต์ใช้ โดยกระบวนการเรียนการสอนควรปฏิรูปปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์จากอดีต โดยการปรับจากเดิมที่มีครูเป็นศูนย์กลาง (Teacher-centered) เป็นกระบวนการทัศน์ใหม่ของการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Child-centered) เน้นการบูรณาการ (Integration) (พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์และพะเยาว์ ยินดีสุข.2557, หน้า 45)

ในรายวิชาอุตสาหกรรมบริการภาษาจีนหรือภาษาจีนเพื่องานอุตสาหกรรมบริการ การเรียนการสอนมิใช่การเรียนรู้ภาษาจีนเพียงด้านเดียว เนื้อหาในรายวิชานอกจากจะต้องมีความรู้ ทำการศึกษาให้เข้าใจในตัวงานอุตสาหกรรมบริการต่างๆ ของประเทศไทยด้วยการใช้ภาษาไทยในการทำการเรียนการสอนการบรรยายเนื้อหาและความรู้การบริการด้านพหุวัฒนธรรม ยังต้องรวมถึงการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในงานบริการที่เกี่ยวข้องกับชาวต่างชาติที่ใช้ภาษาจีนในการสื่อสาร สอดคล้องกับการเรียนที่จำเป็นต้องมีการออกแบบให้มีลักษณะที่บูรณาการมากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้เข้าด้วยกันและสร้างความรู้แบบองค์รวมเพื่อเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันได้ (ทิศนา เขมมณี. 2556, หน้า 186-187) การทำกิจกรรมการบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนพัฒนาทางด้านการคิด การเชื่อมโยง การคิดวิเคราะห์ จากการได้ลงมือปฏิบัติ มิใช่เพียงการท่องจำจากหนังสือเรียน ผู้เรียนมีความสุขในการเรียน (จิรชพรณ ขาญช่าง. 2563, หน้า 78-89)

ในรายวิชาอุตสาหกรรมบริการเป็นการนำความรู้ในตัวเนื้อหางานอุตสาหกรรมบริการในประเทศไทยที่ผู้เรียนควรเรียนรู้ ผสานสอดแทรกกับการใช้ภาษาจีนในการสื่อสาร นอกเหนือจากการบรรยายเนื้อหางานอุตสาหกรรมบริการโดยผู้สอนและการฝึกฝนในการใช้ภาษาจีนในเนื้อหาบทเรียนแล้วนั้น การนำการจัดการเรียนรู้โดยการสร้างเรื่อง (Storyline model) แบบบูรณาการตามการออกแบบแผนการสอนการสร้างเรื่อง โดยกำหนดให้ผู้เรียนดำเนินเส้นทางเดินเรื่องตามหัวข้อที่กำหนดอย่างสร้างสรรค์และสื่อสารออกมาเป็นภาษาจีนในงานบริการนั้นๆ ด้วยการทำกิจกรรมในรูปแบบกลุ่มย่อย เพื่อทราบถึงความคิดเห็น ประโยชน์ของการนำไปใช้ในการออกแบบรูปแบบการเรียนการสอนตามที่ หยางเซียนเหนียน (YangXiang Nian. 2021) กล่าวว่า การใช้บทบาทสมมติในการเรียนการสอนวิชาเคมีของระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ไม่เพียงแต่ยกระดับประสิทธิภาพและคุณภาพ

ในการเรียนการสอน ยกกระดับความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนและยังเกิดการสร้างองค์ความรู้จากแง่มุมต่างๆ อย่างลึกซึ้งในรายวิชาเคมีและสามารถปรับตัวให้กลมกลืนกับสังคมแวดล้อมตามที่หวงฮวน (Huang Huan. 2021) ได้ดำเนินตามขั้นตอนในการแสดงบทบาทสมมติในรายวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการสอนภายในห้องเรียน โดยที่ผู้สอนเข้าใจถึงสภาพการณ์ในการเรียนรู้ โครงสร้างสถานการณ์ที่เหมาะสม อุปกรณ์ฉายภาพหน้าจอที่นำมาฉายระดับประสิทธิภาพการเรียนการสอนด้วยบทบาทสมมติ เซินหวี (Shen Yu. 2021) ให้ความเห็นว่า บทบาทสมมุติสามารถผลักดันให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นต่อการเรียน ผักผันทักษะทางด้านภาษา ทางด้านความมั่นใจของนักเรียน สอดคล้องกับลิวิงสโตน (Livingstone. 1983, pp 5-6) ได้อธิบายความหมายของกิจกรรมบทบาทสมมุติว่า กิจกรรมบทบาทสมมุติเป็นกิจกรรมในชั้นเรียนที่เปิดโอกาสให้ นักเรียนได้ฝึกภาษา ได้แสดงออกซึ่งพฤติกรรมและบทบาทที่แท้จริง ฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะความรู้ที่ได้เรียนและนำมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ให้ผู้เรียนได้เข้าใจถึงพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงบทที่ได้รับ ฉะนั้นการทำความเข้าใจเนื้อหาในตัวงานบริการด้วยภาษาแม่หรือภาษาไทยเสียก่อนแล้วทำการฝึกฝนการใช้ทักษะภาษาจีนในการสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อผู้เรียน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนการสอนที่ประเภทการบูรณาการแบบสอดแทรก โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนโดยการสร้างเรื่อง (Storyline model) ในการออกแบบการเรียนการสอน
2. เพื่อทราบถึงประโยชน์ที่ผู้เรียนได้รับจากผลการนำรูปแบบการเรียนการสอนโดยการสร้างเรื่อง (Storyline model) มาใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมบทบาทสมมติในสถานการณ์จำลองในรายวิชาอุตสาหกรรมบริการภาษาจีน

นิยามศัพท์

การออกแบบรูปแบบการเรียนการสอนประเภทการบูรณาการแบบสอดแทรกหรือพหุวิทยาด้วยการสร้างเรื่อง (Storyline Model) ในรายวิชาอุตสาหกรรมบริการภาษาจีน หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยจำแนกจากจำนวนผู้สอนคนเดียว ประเภทการบูรณาการแบบพหุวิทยา โดยการสอดแทรกการบรรยายเนื้อหาความรู้อุตสาหกรรมบริการเป็นภาษาไทยและการเรียนการสอนภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในงานบริการ การประยุกต์ใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นพัฒนาด้านบูรณาการ ภายใต้รูปแบบการเรียนการสอนโดยการสร้างเรื่องกำหนดเส้นทางเดินเรื่องให้เหมาะสม การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนโดยการแสดงบทบาทสมมติ

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาจากการทบทวนวรรณกรรมจากหนังสือ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีวิธีการเก็บข้อมูลจากการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม การสอบถามความคิดเห็นประโยชน์ที่ผู้เรียนได้รับ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างวิจัย

กลุ่มเป้าหมายคือนักศึกษาสำนักวิชาศิลปศาสตร์เอกภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ที่ศึกษารายวิชาอุตสาหกรรมบริการ (ภาษาจีน) จำนวน 27 คน โดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากเป็นนักศึกษาที่เรียนภาษาจีนและเป็นผู้เรียนที่เลือกเข้าร่วม ศึกษาอุตสาหกรรมบริการ (ภาษาจีน) ซึ่งนักศึกษาได้ทำการเรียนภาษาจีนพื้นฐานมาแล้วอย่างน้อย 2 ภาคการศึกษา (Yin, 2017. p. 152)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ รูปแบบการเรียนการสอนโดยการสร้างเรื่อง (Storyline model) และประโยชน์ที่ผู้เรียนได้รับจากผลการนำรูปแบบการเรียนการสอนโดยการสร้างเรื่อง (Storyline model) มาใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมบทบาทสมมติในสถานการณ์จำลอง

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

โดยทำการออกแบบรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการบูรณาการแบบสอดแทรก โดยใช้ รูปแบบการเรียนการสอนโดยการสร้างเรื่อง (Storyline Model) และนำไปใช้ในการแสดงบทบาทสมมติ เครื่องมือที่ใช้การสังเกตวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพฤติกรรมเป็นเครื่องมือของผู้วิจัยในการสังเกตการณ์การพูด การออกเสียง น้ำเสียง การฟัง วิธีการแก้ปัญหา สีหน้า ท่าทาง การยิ้มแย้ม ความมั่นใจ การใช้คำศัพท์ ประโยคในการสนทนา การสัมภาษณ์ การสอบถามความคิดเห็น กลุ่มตัวอย่างทั้ง 27 คน หลังการทำการกิจกรรมบทบาทสมมติในเรื่องประโยชน์ที่ผู้เรียนได้รับหากนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง โดยใช้ประมาณค่า 5 ระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง พอใช้ ปรับปรุง โดยนำเสนอเป็นความเรียงเชิงพรรณนาและคำร้อยละ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาหลักการ ทฤษฎี ขั้นตอนการสร้างเรื่อง (Storyline Model) เทคนิคการประเมินผลและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ที่นำมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผล

ขั้นตอนที่ 3 การออกแบบแผนการสอน Storyline 1 สัปดาห์ 4 คาบ ในรายวิชาภาษาจีน เพื่องานอุตสาหกรรมบริการ ศึกษาแผนผังเส้นทางเดินเรื่องและนำมาปรับใช้ โดยกำหนดเส้นทางเดินเรื่อง คือ คำถามหลัก ตัวละคร การดำเนินเรื่องหรือการดำเนินกิจกรรม มีเหตุการณ์เกิดขึ้นหรือปัญหาที่ต้องแก้ไข

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นตอนงาน อธิบายวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการดำเนินกิจกรรม บทบาทสมมติให้ผู้เรียนได้ทราบ พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถาม หลังจากนั้นดำเนินกิจกรรมตามแผนการสร้างเรื่อง Storyline เรียนรู้ แบ่งกลุ่มศึกษา พร้อมทำกิจกรรม ร่วมกันวางแผนและทำกิจกรรมบทบาทสมมติ หลังจากดำเนินกิจกรรมเสร็จสิ้นให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นในเรื่องประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้นำมาสังเคราะห์เพื่อสรุปและอภิปราย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) ในการค้นหา วิเคราะห์แนวความคิด จำแนกขั้นตอนการดำเนินการ การสังเกตวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพฤติกรรมแบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured observation form) การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-Participant Observation) การสอบถามรายบุคคล โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 1-5 ระดับ (Rating -Scale) เกณฑ์ในการแปลความหมายประโยชน์ที่ผู้เรียนได้รับคือ 5=มากที่สุด 4=มาก 3=ปานกลาง 2=พอใช้ 1=ปรับปรุง และค่าร้อยละการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม Microsoft Excel สถิติที่ใช้วิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แปลผลตามเกณฑ์ของ เบสต์และคานัน (Best & Kahn, 1993) ค่าคะแนนดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.50	หมายถึง	น้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	1.51 – 2.50	หมายถึง	น้อย
คะแนนเฉลี่ย	2.51 – 3.50	หมายถึง	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	3.51 – 4.50	หมายถึง	มาก
คะแนนเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายถึง	มากที่สุด

ผลการวิจัย

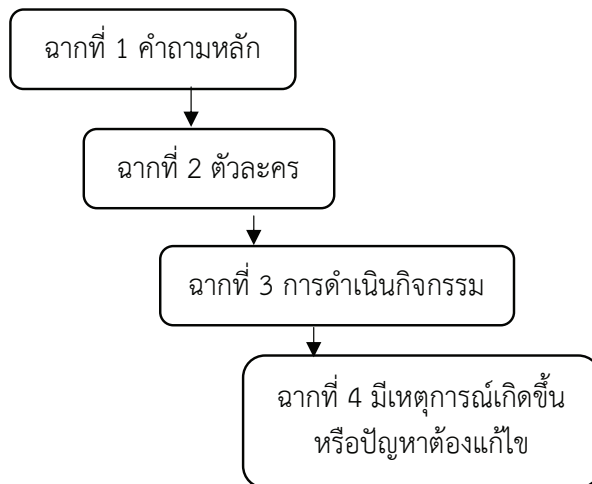
การออกแบบแผนการสอนการสร้างเรื่อง Story line

ตารางที่ 1 การออกแบบแผนการสอนการสร้างเรื่อง Story line (1 สัปดาห์ 4 คาบ) รายวิชาภาษาจีนเพื่องานอุตสาหกรรมบริการ มีทั้งหมด 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1	
การผูกเรื่อง (การดำเนินเรื่อง)	1. บริษัทรับแปลเอกสาร
แผนผัง	ภายในบริษัทมีการบริการด้านใดบ้าง
กิจกรรม	เมื่อเสร็จสิ้นการสอนในเนื้อหาบรรยายให้ผู้เรียนเสนอรูปแบบ การบริการ ผลิตภัณฑ์ การบริการของบริษัทรับแปลเอกสาร
ลักษณะการจัดชั้นเรียน	กลุ่มย่อย
สื่อการเรียนการสอน	กระดาน ปากกา เมจิกสี
ผลงานของผู้เรียน	เนื้อหาความรู้
การประเมินผล	ทักษะต่างๆ การสังเกต การคิดสร้างสรรค์ การทำงานกลุ่ม การอธิบาย การวิเคราะห์ผลงานที่ได้รับมอบหมาย
ขั้นตอนที่ 2	
การผูกเรื่อง (การดำเนินเรื่อง)	2. คำศัพท์และประโยคภาษาจีนที่ใช้ในการสื่อสาร งานบริการด้านการต้อนรับ การบริการการแปลเอกสาร
แผนผัง	สามารถนำคำศัพท์และประโยคภาษาจีนใดบ้างมาใช้สื่อสารในงานบริการ
กิจกรรม	เมื่อเสร็จสิ้นการเรียนคำศัพท์ในบทเรียนให้ผู้เรียน ศึกษา ทบทวนคำศัพท์ในบทเรียน หรือในสื่อการเรียนรู้หลากหลายช่องทางและนำมาแต่งเป็นเนื้อเรื่องประโยคสนทนา สถานการณ์ที่มีความเกี่ยวข้องกับงานบริการด้านงานบริษัทการแปลเอกสาร
ลักษณะการจัดชั้นเรียน	กลุ่มย่อย
สื่อการเรียนการสอน	กระดาน
ผลงานของผู้เรียน	เนื้อหาความรู้การนำมาใช้
การประเมินผล	*ทักษะต่างๆ การสังเกตการคิด สร้างสรรค์ การทำงานกลุ่มความหมาย การทบทวนการฝึกฝน การประยุกต์ใช้ผลงานที่ได้รับมอบหมาย
ขั้นตอนที่ 3	
การผูกเรื่อง (การดำเนินเรื่อง)	3. การนำความรู้กระบวนการการให้บริการลูกค้ามาปรับใช้ในสถานการณ์จริง พร้อมๆกับใช้ภาษาจีนในการสื่อสาร
แผนผัง	ขั้นตอนระหว่างการบริการต้องมีลักษณะอย่างไรการสื่อสาร กับลูกค้า ชาวจีนโดยใช้ภาษาจีน ต้องสื่อสารอย่างไร
กิจกรรม	ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติ โดยแสดงเป็นลูกค้าชาวจีนเข้าสอบถามเพื่อเข้ารับบริการงานแปลของบริษัทรับแปลเอกสารหรือบริการอื่นๆ โดยต้องใช้ภาษาจีนในการสื่อสารตลอดการสนทนา
ลักษณะการจัดชั้นเรียน	กลุ่มย่อย
สื่อการเรียนการสอน	กระดาน PPT กล้อง
ผลงานของผู้เรียน	การสร้างเนื้อหาบทสนทนาภาษาจีนการแสดง บทบาทสมมติ
การประเมินผล	ทักษะต่างๆ การสังเกต การคิดสร้างสรรค์ การทำงานกลุ่ม ความหมาย การทบทวนการฝึกฝน การประยุกต์ใช้ การสรุปการประเมินผลผลงานที่ได้รับมอบหมาย

แผนผังเส้นทางเดินเรื่อง (Topic line)

แผนผังเส้นทางเดินเรื่อง (Topic line) ของรายวิชาอุตสาหกรรมการบริการด้วยภาษาจีน โดยนำเส้นทางเดินเรื่องของ วลัย พานิช (2543) มาปรับใช้ในหัวข้อวิจัย

ภาพที่ 1 เส้นทางเดินเรื่องของรายวิชาอุตสาหกรรมการบริการด้วยภาษาจีน

เส้นทางเดินเรื่องของ วลัย พานิช ทำการแบ่งฉากเป็น 4 ฉาก คือ คำถามหลัก ตัวละคร การดำเนินชีวิต เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือปัญหาที่ต้องแก้ไข เส้นทางเดินเรื่องของงานวิจัยนี้คือ คำถามหลัก ตัวละคร การดำเนินเรื่องหรือการดำเนินกิจกรรม มีเหตุการณ์เกิดขึ้นหรือปัญหาที่ต้องแก้ไข ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 กิจกรรมปฏิบัติตามเนื้อหาการดำเนินเรื่อง

ผู้เรียนศึกษาเรียนรู้คำศัพท์ ประโยค การออกเสียงภาษาจีนในงานบริการ เรียนรู้งานบริการ ในหัวข้อนั้นๆ โดยบรรยายเป็นภาษาไทย กำหนดหัวข้อในการดำเนินเรื่องให้กับผู้เรียน ตัวละคร คือผู้เรียนแต่ละกลุ่ม ขั้นตอนการดำเนินเรื่องให้กับผู้เรียน ตัวละคร คือ ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม ขั้นตอน

การดำเนินเรื่องให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มใช้ความคิดสร้างสรรค์ของตนเองในกลุ่มเป็นผู้ออกแบบเนื้อหา
การดำเนินเรื่อง โดยใช้ภาษาจีนในการสื่อสารตามหัวข้องานบริการและรูปแบบประโยคที่ได้เรียนรู้
ในชั้นเรียนอย่างสร้างสรรค์ นำมาสื่อสารสร้างสถานการณ์ในการดำเนินเรื่องและนำมาแสดงปฏิบัติ
ดำเนินขั้นตอนการสร้างเรื่องดังภาพที่ 1, 2

ตารางที่ 2 ความคิดเห็นเรื่องประโยชน์ที่ผู้เรียนได้รับ

ข้อที่ 1 สรุปความคิดเห็นของผู้เรียน เรื่องประโยชน์ที่นักศึกษาได้รับจากการแบ่งกลุ่มในชั้นเรียนในการช่วยกันแต่งประโยคตามสถานการณ์ในเรื่องที่กำหนด	ข้อที่ 2 สรุปความคิดเห็นของผู้เรียน เรื่องจากกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ นักเรียนได้รับความรู้ด้านการบริการและความรู้ด้านการสื่อสารภาษาจีนในงานบริการเพิ่มขึ้นอย่างไรบ้าง
- ได้รู้จักการนำคำศัพท์ที่รู้มาแต่งประโยคตามความเข้าใจของตัวเอง - ทำให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกัน - ได้ลองใช้คำศัพท์ใหม่ๆ ได้ใช้ความคิดในการเขียนบท - เป็นวิธีการที่ช่วยเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ และความสามัคคีในกลุ่ม - มีประโยชน์ในการประยุกต์ใช้คำศัพท์จากเดิมให้หลากหลายมากขึ้น ได้สร้างสรรค์สถานการณ์ในรูปแบบที่ไม่ซ้ำกันของแต่ละกลุ่ม ช่วยให้รู้จักคำศัพท์นั้นๆ มากยิ่งขึ้น - ได้ทบทวนคำศัพท์ ผูกการแต่งประโยคจากคำศัพท์ที่เรียนและสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน - ได้ช่วยกันคิด มีการลงมือทดลอง หลักการใช้ไวยากรณ์ ถ้าหากผิด อาจารย์ท่านจะค่อยแก้ไขให้ ทำให้นักศึกษากล้าแสดงความคิดเห็นมากขึ้น - ช่วยให้จำคำและประโยคนั้นได้ดียิ่งขึ้นทำให้มีไหวพริบในการแต่งประโยคอย่างรวดเร็ว - เป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ทำให้การแต่งประโยคมีความสมบูรณ์มากขึ้น เพราะอาจมีคำศัพท์บางคำที่ยังไม่รู้และสามารถระดมความคิดกับเพื่อนๆ ได้ - ด้านความรู้และการประยุกต์ใช้เพราะการช่วยกันแต่งประโยคเป็นการทบทวนคำศัพท์ไปในตัว - สามารถช่วยกันคิดประโยคและหาคำตอบในสถานการณ์ต่างๆ ได้ระดมความคิดกัน ได้ออกความเห็นได้สร้างสรรค์กัน	- กล้ามากขึ้น กล้าที่จะแต่งประโยค เพื่อไปใช้ในการสื่อสาร - มีความรู้เกี่ยวกับภาษาจีนเพิ่มขึ้น ทักษะการกล้าแสดงออก ความคิดสร้างสรรค์และการรู้จักวางแผนในการทำงาน - ทำให้ได้รู้คำศัพท์และมีความรู้ในด้านการสื่อสารภาษาจีนในงานบริการมากขึ้น - ทำให้ทราบคำศัพท์ที่ไม่เคยเจอมา กล้าที่จะใช้คำศัพท์ใหม่ๆ - มีความมั่นใจในการพูดมากขึ้น - ผูกการพูด ผูกสมาธิและทำให้กล้าที่จะแสดงออกมากขึ้น - ได้ฝึกทักษะหลายๆอย่างได้ความกล้าแสดงออก การพูดและได้ฝึกการแต่งประโยคมีความคล่องแคล่วขึ้น - เรียนเข้าใจมากขึ้นทักษะการสื่อสารและฟังภาษาจีนเพิ่มขึ้น - ได้ความรู้เกี่ยวกับสื่อสารภาษาจีนในการบริการ กล้าที่จะพูด เข้าใจภาษา อ่านออก เขียนได้ ทั้งนี้ทำให้นักศึกษามีทักษะกล้าแสดงออกเพิ่มขึ้น เข้าใจตัวภาษาจีน อักษรที่เขาได้ติดตามทางแล้วเราอ่านเข้าใจความหมายนั้นๆ - มีความกล้าที่จะพูดมากขึ้นและได้ฝึกทักษะการพูดภาษาจีน - สามารถพูดประโยคในการสื่อสารได้แต่อาจจะไม่คล่องมากเท่าไรเพราะประโยคยาวมากแต่ต้องอาศัยในการฝึกฝนบ่อยๆ - มีการฝึกฝนตลอดเวลาที่ได้เรียนและกลับมาทบทวน - มีความกล้าที่จะพูดภาษาจีนมากขึ้น - ทำให้เราสามารถเข้าใจ และทำให้ตัวเองมีความรู้มากขึ้น - ทำให้ทราบว่าสถานการณ์เหล่านั้นต้องใช้ประโยคและวิธีพูดอย่างไร และรู้คำศัพท์มากขึ้น - สามารถรู้คำศัพท์ด้านบริการมากขึ้น - ได้ใช้ความรู้ด้านการพูด การแสดงท่าทางและทำให้กล้าพูดภาษาจีนมากขึ้น

ตารางที่ 3 แปลผลข้อมูลเรื่องประโยชน์ที่ผู้เรียนได้รับ

ประเด็นประโยชน์ที่ผู้เรียนได้รับ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	รวม			แปลผล
	ความถี่ (%)	ความถี่ (%)	ความถี่ (%)	ความถี่ (%)	ความถี่ (%)	$\bar{X}$	S.D.	N	
1.การเรียนรู้เนื้อหาคำศัพท์ภาษาจีนก่อนทำกิจกรรม ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจกับการเรียนในขั้นตอนต่อไป	14.8	59.3	22.2	0	0	3.78	0.64	27	มาก
2.ในการแบ่งกลุ่มในชั้นเรียน ในการช่วยกันแต่งประโยคตามสถานการณ์ในเรื่องที่กำหนด ผู้เรียนมีความเห็นว่าเป็นวิธีการที่มีประโยชน์	25.9	70.4	7.4	0	0	4.14	0.53	27	มาก
3.ประโยชน์ในการนำมาประยุกต์ใช้ในอนาคตหากต้องเผชิญกับสถานการณ์	18.5	66.7	14.8	0	0	4.03	0.58	27	มาก

การเรียนรู้เนื้อหาคำศัพท์ภาษาจีนก่อนทำกิจกรรม ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจกับการเรียนในขั้นตอนต่อไปอยู่ที่ระดับมากเท่ากับร้อยละ 59.3 อยู่ที่ระดับมากที่สุดเท่ากับร้อยละ 14.8 อยู่ที่ระดับปานกลางเท่ากับร้อยละ 25.9 ในการแบ่งกลุ่มในชั้นเรียนในการช่วยกันแต่งประโยคตามสถานการณ์ในเรื่องที่กำหนด ผู้เรียนมีความเห็นว่าเป็นวิธีการที่มีประโยชน์ทั้งด้านความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ การประยุกต์ใช้อยู่ที่ระดับมากเท่ากับร้อยละ 70.4 อยู่ที่ระดับมากที่สุดเท่ากับร้อยละ 22.2 อยู่ที่ระดับปานกลางเท่ากับร้อยละ 7.4 ประโยชน์ในการนำมาประยุกต์ใช้ในอนาคต หากต้องเผชิญกับสถานการณ์ จากความคิดเห็นของผู้เรียนอยู่ที่ระดับมากเท่ากับร้อยละ 66.7 อยู่ที่ระดับมากที่สุดเท่ากับร้อยละ 18.5 อยู่ที่ระดับปานกลางเท่ากับร้อยละ 14.8

สรุปผลการวิจัย

การออกแบบรูปแบบการเรียนการสอนโดยการสร้างเรื่อง (Storyline Model) เกิดจากการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ โดยจำแนกจากจำนวนผู้สอนคนเดียว ประเภทการบูรณาการแบบสอดแทรก หรือพหุวิทยา โดยการใช้รูปแบบการสร้างเรื่องมานำเสนอ แสดงบทบาทสมมติ (Role play) โดยกำหนดเส้นทางเดินเรื่องด้วยหัวข้อที่กำหนดขึ้น

ประโยชน์ที่ผู้เรียนได้รับในการเรียนรู้เนื้อหางานอุตสาหกรรมบริการและตัวเนื้อหาคำศัพท์ภาษาจีนก่อนทำกิจกรรม ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจกับการเรียนในขั้นตอนต่อไปอย่างเห็นได้ชัด โดยในการแบ่งกลุ่มในชั้นเรียน ในการช่วยกันแต่งประโยคตามสถานการณ์ในเรื่องที่กำหนด ผู้เรียนมีความเห็นว่าเป็นวิธีการที่มีประโยชน์ทั้งด้านความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ การประยุกต์ใช้ ทางด้าน

การฝึกฝนการทำงานกลุ่ม การฝึกใช้ความคิด การได้ลองใช้คำศัพท์ใหม่ๆ การนำความรู้ที่มีมาประยุกต์ใช้ ช่วยฝึกฝนการแต่งประโยค ฝึกไหวพริบในการใช้ภาษาจีนในการสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ จำคำศัพท์ได้เพิ่มมากขึ้น

จากกิจกรรมบทบาทสมมติ ในระหว่างการออกแบบการแสดง การฝึกฝนหรือระหว่างการแสดง ความรู้ที่นำมาใช้ในวิธีการ ขั้นตอนการบริการ ประโยคภาษาจีน ผู้เรียนให้ความเห็นว่ามีประโยชน์กับผู้เรียนในการนำมาประยุกต์ใช้กับอาชีพงานบริการในอนาคตหากต้องเผชิญกับสถานการณ์อย่างมาก ผู้เรียนได้รับทักษะด้านต่างๆ เพิ่มขึ้น เช่น ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดมากขึ้น มีความกล้าแสดงออก เข้าใจงานบริการ กล้าที่จะพูดคุยมากขึ้น กล้าที่จะแสดงท่าทางระหว่างพูดได้ ฝึกฝนตลอดเวลาที่ได้เรียน มีความคิดสร้างสรรค์ การรู้จักวางแผนในการทำงาน ได้ความรู้เกี่ยวกับสื่อสารภาษาจีนในการบริการ เข้าใจภาษา อ่านออก เขียนได้ เข้าใจตัวอักษรภาษาจีนที่ติดในที่สาธารณะ สามารถรู้คำศัพท์ด้านบริการมากขึ้น ได้ฝึกการแต่งประโยค มีความคล่องแคล่วขึ้น ทำให้ทราบคำศัพท์ที่ไม่เคยเจอมา กล้าที่จะใช้คำศัพท์ใหม่ๆ ฝึกการพูด ฝึกสมาธิ และทำให้กล้าที่จะแสดงออกมากขึ้น ทำให้ทราบว่าในสถานการณ์เหล่านั้นต้องใช้ประโยคและวิธีพูดอย่างไร และกล้าที่จะแต่งประโยคมากขึ้น เพื่อไปใช้ในสถานการณ์การสื่อสารที่ไม่เคยคาดคิดมาก่อน

โดยสรุปประโยชน์ที่ผู้เรียนได้รับการออกแบบรูปแบบการเรียนการสอนประเภทการบูรณาการแบบสอดแทรกด้วยการสร้างเรื่องของรายวิชาอุตสาหกรรมบริการภาษาจีนนั้น แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการแสดงออก การพูด กิริยาท่าทางระหว่างพูด
2. ด้านภาษาจีนในการสื่อสารในงานบริการ ไหวพริบ การแต่งประโยค ความจำ
3. ด้านความมั่นใจ ความกล้า
4. ด้านการทำงานเป็นทีม รู้จักการวางแผนในการทำงาน
5. ด้านความเข้าใจในตัวเองงานบริการ

จากกิจกรรมบทบาทสมมติในระหว่างการออกแบบการแสดง การฝึกฝนหรือระหว่างการทำงานแสดง ความรู้ที่นำมาใช้ในวิธีการ ขั้นตอนการบริการ ประโยคภาษาจีน ที่เป็นประโยชน์กับผู้เรียนในการนำมาประยุกต์ใช้ในอนาคตหากต้องเผชิญกับสถานการณ์ จากความคิดเห็นของผู้เรียนอยู่ที่มากเท่ากับร้อยละ 66.7 อยู่ที่มากที่สุดเท่ากับร้อยละ 18.5 อยู่ที่ปานกลางเท่ากับร้อยละ 14.8

อภิปรายผลการวิจัย

การเรียนรู้ในรูปแบบการบูรณาการแบบสอดแทรกโดยการเรียนเนื้อหาความรู้การบริการและภาษาจีนในบทความวิจัยนี้ สอดคล้องกับสุจินตา คำเงินและคณะ (2563, หน้า 249-260) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหา (content) และภาษา (Language) เป็นแนวคิดที่ให้ผู้เรียนเรียน

เนื้อหาวิชาต่างๆ ไปพร้อมกับเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ผู้เรียนสนใจ เป็นแนวคิดการจัดการเรียนการสอนที่สนับสนุนให้ครูใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อกลางในการดำเนินการเรียนการสอน ซึ่งสามารถนำเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้อื่นและการเรียนภาษาเข้าด้วยกัน

การนำรูปแบบการสร้างเรื่อง (Storyline Model) ด้วยการแสดงบทบาทสมมติ (Roleplay) มาใช้ร่วมกับกระบวนการเรียนการสอนแบบบูรณาการแบบสอดแทรกหรือพหุวิทยาเป็นแนวทางการสอนการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนได้อีก รูปแบบหนึ่ง ผสานกับการใช้กิจกรรมกลุ่มการสร้างเรื่อง (Storyline Model) นำมาในการปฏิบัติการเรียนการสอนการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ตามที่กิตติพงษ์ เสนาะสรรพ และศุภานันท์ สิทธิเลิศ (2564, หน้า 165 - 174) ผลสัมฤทธิ์จากการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์จากการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้รูปแบบ Storyline Model ในภาพรวมนักเรียนมีความก้าวหน้าในการสื่อสารภาษาจีนแสดงว่าผู้เรียนมีความสามารถทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน การนำไปใช้สอดคล้องกับนำโชค บุตรน้ำเพชร (2021) ผลการประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนการเรียนรู้แบบร่วมมือและเทคนิคการสอนโดยการสร้างเรื่อง พบว่า ความสามารถในการเรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนหลังการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การสร้างเรื่องด้วยการแสดงบทบาทสมมติทำให้ผู้เรียนจำคำศัพท์ได้มากขึ้น ผู้เรียนได้ลองใช้คำศัพท์ใหม่ๆ ตามที่เมดินา (Medina. 2014, p 166) การเล่นเกมบทบาทสมมติช่วยเพิ่มความจำได้ ตัวอย่างเช่น เด็กที่เล่นเกมบทบาทสมมติว่าตัวเองอยู่ในซูเปอร์มาร์เกตจะจำคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับข้าวของเครื่องใช้ได้มากกว่า อีกทั้ง ได้รู้จักบทบาท หน้าที่ต่อบทบาทงานบริการที่ได้นำเสนอ รู้จักวางตัวกิริยามารยาท การใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าสอดคล้องกับทฤษฎีเครื่องมือความคิดหรือบทบาทสมมติเมดินา (Medina, 2014: 170-171) เด็กในชั้นเรียนเครื่องมือความคิดหรือบทบาทสมมติทำผลงานได้ดีกว่าเด็กในกลุ่มควบคุมถึงร้อยละ 30-100 ในการทดสอบที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการอีเอฟแทบทุกประการและเด็กเหล่านี้มีผลการเรียนที่ดีกว่า แสดงให้เห็นว่า เครื่องมือความคิดหรือบทบาทสมมติ ฝึกหัดให้เด็กมีการควบคุมอารมณ์ โดยรู้จักยับยั้งชั่งใจตนเอง ฝึกความมีวินัย รู้จักหน้าที่ สามารถผลักดันด้านการคิดได้ดี เป็นวิธีการที่เชื่อมโยงความฉลาดเข้ากับการประมวลผลอารมณ์ความรู้สึกโดยตรง จากผลวิจัยของนิภาพร เฉลิมนิรันดร์ (2561, หน้า 223-239) การใช้บทบาทสมมติในการเรียนของนักเรียนชาวภูฏานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถลดความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง

ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนต่างใช้ภาษาจีนในการสื่อสาร สื่อสารในชีวิตประจำวันหรือในหน้าที่การงานที่จะเกิดขึ้นหลังจากจบการศึกษา การฝึกพูด การกล้าแสดงออก เป็นสิ่งจำเป็นในการสื่อสาร ดังนั้นกิจกรรมที่กล่าวมานี้ผู้เรียนให้ความคิดเห็นในทางบวก ที่สามารถช่วยผู้เรียนในการกล้าแสดงออก กล้าสื่อสาร มีความมั่นใจ มีไหวพริบในการแต่งประโยค ตามที่บุษยากร ตีระพุดกุลชัย (2561, หน้า 81-98) กิจกรรมบทบาทสมมติมีส่วนช่วยพัฒนาบุคลิกภาพทั้งภายนอกและภายใน ช่วยลดอาการมือสั่น เสียงสั่น ทำให้เกิดความกล้า ช่วยลดความวิตกกังวลเวลาพูดเพิ่มความมั่นใจในตนเองตามที่ หลี่หนิง (LiNing. 2021, p 19) ได้นำเสนอทฤษฎีหลากหลายรูปแบบ (Multi modal) ต่อการเรียนการสอนภาษาจีนให้กับนักศึกษาชาวต่างชาติที่ไม่ได้ใช้ภาษาจีนเป็นภาษาทางการ จากการรวบรวมข้อมูลและนำมาสรุปเรียบเรียง ทฤษฎีหลากหลายรูปแบบ (Multi modal) คือรูปแบบพิเศษต่อการใช้ประสาทสัมผัสต่างๆ บนอวัยวะภายในร่างกายที่มีต่อสิ่งเร้าภายนอก ประสาทสัมผัส เช่น การฟัง การรับรู้กลิ่น การสัมผัส เป็นต้น สิ่งเร้าภายนอก เช่น คน อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ สัตว์ เป็นต้น โดยรูปแบบสามารถแบ่งได้ 5 ด้านดังนี้ 1) รูปแบบการรับรู้ด้วยภาษา การพูด ภาษาหนังสือ สำเนียง เสียงวรรณยุกต์ น้ำเสียง ตัวเขียนเล็กใหญ่ ตัวเขียนเอียง ตัวอักษรดำ ตัวอักษรสี 2) รูปแบบการรับรู้ด้วยตา รูปภาพ การเต้นรำ ตัวอักษร ตัวการ์ตูน สีเส้น การแต่งกาย 3) รูปแบบการรับรู้ด้วยการฟัง เสียงดนตรี ทำนองเพลง จังหวะ 4) รูปแบบการรับรู้ด้วยท่าทาง ลักษณะมือ สายตา การแสดงออก การเคลื่อนย้ายร่างกาย การเคลื่อนที่ของศีรษะ ทิศทาง และ 5) รูปแบบการรับรู้จากสภาพแวดล้อม การตกแต่งห้อง ระยะความห่างภายในห้อง ระยะความห่างของบุคคลประโยชน์ที่ผู้เรียนได้รับเป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากประสาทสัมผัสต่างๆ บนอวัยวะภายในร่างกายที่มีต่อสิ่งเร้าภายนอกของงานวิจัยนี้ คือ ด้านการแสดงออก การพูด กิริยาท่าทางระหว่างพูด เป็นรูปแบบการรับรู้ด้วยภาษา รูปแบบการรับรู้ด้วยท่าทางและอื่นๆ เช่น ไหวพริบในการฟังฝ่ายตรงข้าม การใช้คำศัพท์ในการพูดโต้ตอบ การรับรู้ด้วยตาจากการจดจำผ่านภาพหรือสภาพแวดล้อม จากการปฏิบัติกิจกรรมบทบาทสมมติในสถานการณ์จำลอง ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ทักษะรอบด้านจากประสาทสัมผัสต่างๆ บนอวัยวะภายในร่างกายที่มีต่อสิ่งเร้าภายนอกอีกด้วย

รูปแบบการเรียนการสอนประเภทการบูรณาการแบบสอดแทรก ผ่านการผสมผสานเนื้อหาภายในศาสตร์หรือเนื้อหาระหว่างสาขาวิชา โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนโดยการสร้างเรื่อง (Storyline model) ในการออกแบบการเรียนการสอนการปฏิบัติกิจกรรมบทบาทสมมติในสถานการณ์จำลองในรายวิชาอุตสาหกรรมบริการภาษาจีนเน้นกระบวนการเรียนรู้ มีโอกาสให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ พัฒนาระบบการคิด การทำงานเป็นทีม การตัดสินใจ สนับสนุนให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนเกิดการเชื่อมโยงระหว่างวิชา การคิดสร้างสรรค์ การนำไปใช้สอดคล้องกับ

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2545) กล่าวว่า กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นวิธีสอนที่สอดคล้องกับเป้าหมายของการเรียนภาษา มุ่งให้ผู้เรียน สามารถสื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ในชีวิตจริง เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนภาษาเพื่อสื่อความหมายในสถานการณ์ต่างๆ ฝึกใช้ความคิดและความกล้า มีประสบการณ์ในการใช้ภาษา ผู้เรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีวินัย และความรับผิดชอบ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. การจัดการเรียนรู้รูปแบบการเรียนการสอนประเภทการบูรณาการแบบสอดแทรกด้วยการสร้างเรื่อง (Storyline Model) ในรายวิชาอุตสาหกรรมบริการภาษาจีนต้องให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ภาษาในการสร้างระดับภาษาในเนื้อหาให้ผู้เรียนคุ้นเคยก่อนที่จะนำไปปฏิบัติ
2. ในอนาคตสามารถทำการวิจัยขยายขอบเขตเนื้อหาการสอนเพื่อผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คงทน
3. ผู้สอนควรนำการสอนในรูปแบบพหุวิทยามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยพัฒนาความรู้ความเข้าใจในการสอนเนื้อหาของรายวิชาอุตสาหกรรมบริการพร้อมกับการใช้ภาษาจีนในการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมทักษะรอบด้านของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง

เอกสารอ้างอิง

- กิตติพงษ์ เสนาะสรรพ, & ศุภานันท์สิทธิเลิศ. (2021). ผลสัมฤทธิ์จากการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้รูปแบบ Storyline Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. วารสารการวิจัยการบริหารการพัฒนา, 11(1), 165-174.
- จิรัชพรรณ ชาญช่วง. (2563). การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง: การเรียนรู้สู่การปฏิบัติจริง. วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 48(3), 78-89.
- ทิตินา แคมมณี. (2548). ศาสตร์การสอน (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ด้านสุทธาการพิมพ์.
- _____. (2556). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นำโชค บุตรน้ำเพชร. (2021). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนซ่อมเสริมแบบผสมผสานด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือและเทคนิคการสอนโดยการสร้างเรื่องเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วารสารอิเล็กทรอนิกส์การเรียนรู้ทางไกลเชิงนวัตกรรม, 11(1), 52-67.

- นิภาพร เกลิมนิรันดร์. (2561). การใช้บทบาทสมมติเพื่อลดความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษ
ในฐานะภาษาที่สอง:กรณีศึกษานักเรียนชาวภูฏานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. **วารสาร
ศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร**, 16(2), 223-239.
- บุษยากร ตีระพุดทิกุลชัย. (2561). การพัฒนาบุคลิกภาพนักสื่อสารโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ
และกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์. **วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง**, 7(1), 81-98.
- พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ และเพียว ยินดีสุข. (2557). **การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วลัย พานิช. (2543). **การสอนด้วยวิธี Storyline**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สนธิ พลชัยยา. (2557). สะเต็มศึกษากับการคิดขั้นสูง. **นิตยสาร สสวท**. 42(189), 7-10.
- สุจินดา คำเงิน ลำไย สีหามัตย์ เกศราพรรณ พันธุ์ศรีเกตุคงเจริญ (2020). การสังเคราะห์ความรู้
ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL).
วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด, 14(1), 249-260.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2545). **การวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Huang Huan. How to use role playing in junior high school English classroom to
improve teaching effect. **China-Foreign Exchange**, 2021, 28(3):1431.
- Li Ning. (2021). **Application research of multimodal theory in teaching Chinese
as a foreign language**. Master's thesis, Beijing Foreign Studies University.
- Livingstone, C. (1983). **Role Play in Language Learning**. New York: The Printed House.
- Medina, J. (2014). **Brain rules for baby (Updated and expanded): How to raise
a smart and happy child from zero to five**. New York: Pear Press.
- Shen Yu. Research on the Application of Role Playing in English Teaching. **Road to
Success**, 2021(2):130-131. DOI:10.3969/j.issn.1008-3561.2021.02.066.
- Yang Xiangnian. On the effect of role-playing teaching method in high school chemistry
classroom. **Emotion Reader**, 2021(14):89.
- Yin, R. K. (2017). **Case study research and applications: Design and methods**.
Sage publications.